

защото *дрехитѣ имъ сж намалени до колѣнетѣ*, а ржавитѣ имъ сж рѣзани отъ раменетѣ. Съ това искатъ да докажатъ, че сж отрѣзани отъ своитѣ и съплеменницитѣ си¹⁴.

Отъ това става ясно, че еднаквиятъ съ българитѣ по-дълъгъ куртакъ на печенезитѣ достигналъ до подъ колѣнетѣ.

Това дълго горно палто на прабългаритѣ и въобще на българската войска и въ по-късната епоха, било съвсемъ еднакво съ онова на сроднитѣ тѣмъ народи.

Това горно палто намираме въ по-старитѣ релефи и у маджаритѣ (обр. 15—16): палто, горе опнато по тѣлото, долу разширяващо се, стигащо до подъ колѣнетѣ, отпредъ разцѣпено въ права линия, съ тѣсни ржави и съ висока права яка¹⁵). Еднаквостта на носията у двата народа най-ясно показва фактътъ, че когато маджаритѣ се явили за пръвъ пжтъ предъ европейскитѣ народи, по външната имъ прилика сж ги смѣтали просто за прабългари и това е станало причина, всичкитѣ чужди народи да назоваватъ маджаритѣ чакъ и до днесъ съ името на прабългаритѣ, онгуръ — унгарци.

Но такова дълго палто носили и други сродни народи. Достатъчно свидетелство даватъ за това и т. н. каменни баби, намѣрени въ голѣмъ брой въ руската земя. Всички произхождатъ отъ сроднитѣ на прабългаритѣ народи и носятъ стигащо до подъ колѣнетѣ палто (обр. 17). Такива палта намираме и въ сръдно-азиатски фрески, произхождащи сжщо отъ сродни народи (обр. 18).

Това практично, удобно за конника дълго палто, както видѣхме, византийцитѣ възприели за тѣхната конница. При тоя установенъ фактъ, отбелязанъ въ единъ византийски воененъ нарѣчникъ, който дава основна реформа на византийската войска, едва ли може да се съмняваме, че византийското официално облѣкло т. н. скарамангионъ, произхожда отъ сжщото. Скарамангионътъ билъ отпредъ отворенъ, надолу продължавалъ въ широка пола и билъ опасанъ съ широкъ поясъ¹⁶). Той билъ раздаванъ отъ византийцитѣ като подаръкъ и на знатни чужденци.

Дългото палто на прабългаритѣ, маджаритѣ и пр. упражнявало широко влияние въ цѣла Европа, освенъ